Cod ECLI ECLI:RO:JDCTA:2018:001.001665
Dosar nr. 7675/212/2017

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA CONSTANŢA
SECŢIA CIVILĂ
SENTINŢA CIVILĂ NR. 1665
Şedinţa din camera de consiliu din data de 16.02.2018
Instanţa constituită din:
PREŞEDINTE: ALINA-MARIANA LEFTER
GREFIER: CORNELIA-GIORGIANA APOSTOL

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamanta CONSILIUL DE MEDIERE, CIF 21500343, cu sediul în Bucureşti, Şoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1 şi pe pârâta , cu sediul ales în , având ca obiect cerere de valoare redusă.

Dezbaterile şi susţinerile părţilor au avut loc în şedinţa camerei de consiliu din data de 12.01.2018, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, parte integrantă din prezenta când, având în vedere prevederile art.396 alin.1 Cod procedură civilă instanţa a amânat consecutiv pronunţarea la data de 19.01.2018, 02.02.2018 şi 16.02.2018, hotărând următoarele:

INSTANŢA,

Deliberând asupra cauzei civile de faţă, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanţa la data de 17.03.2017 sub nr. 7675/212/2017, reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE a solicitat obligarea pârâtului **– BIROU DE MEDIATOR** la plata sumei totale de 500 lei conform facturii **seria CM nr.1747/26.09.2016.**

În motivarea în fapt a cererii, reclamanta a arătat, în esenţă, că la data de 26.09.2016 a fost emisă factura nr. 1747 pentru suma totală de 500 lei, reprezentând: taxa anuală profesională pe anul 2011, 2012, 2013, 2014 si 2015 inactivi/suspendati în cuantum de 100 lei/anual, sens în care taxa anuală profesională este prevăzută în Legea nr. 192/2006, privind medierea şi organizarea profesiei de mediator, în Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare şi funcţionare a Consiliului de mediere la articolul 9 alin. 1 litera b, precum şi în alte hotărâri ale Consiliului de mediere.

De asemenea prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a stabilit „Mediatorii înscrişi în Tabloul mediatorilor, dar care nu au o formă de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006, datorează o Taxă anuală profesională de 100 lei.", context în care pârâtul şi-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de mediere încă de la completarea cererii de autorizare, precum şi a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, a fost invocat art. 1025 NCPC

În probaţiune a solicitat încuviinţarea şi administrarea probei cu înscrisuri, sens în care a depus înscrisuri (f. 13-33).

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 50 de lei conform art. 6 alin. 1 din O.U.G. nr. 80/2013.

La data de 09.01.2017, pârâta a formulat întâmpinare prin care, pe cale de excepţie, a invocat excepţia lipsei calităţii procesuale pasive si exceptia prescriptiei dreptului material la actiune, respectiv respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată.

În motivarea în fapt pârâta a invocat că Biroul de Mediator are activitatea suspendată, respectiv factura fiscală invocată de reclamantă a fost emisă pe numele persoanei fizice şi nu pentru **– BIROU DE MEDIATOR,** context în care se apreciaza ca se impune admiterea exceptiei.

CONFORM CU ORIGINALUL
GREFIER,

Cu privire la exceptia prescriptiei dreptului material la actiune pentru perioada 2011-2013, se arata ca prin raportare la data introducerii cererii, dreptul material la actiune al reclamantei pentru perioada 2011-2013 s-a stins.

S-a mai invocat si exceptia de nelegalitate a Hotararii Consiliului de Mediere nr.196/25.02.2012, aratandu-se ca taxa profesionala anuala nu este prevazută de Legea nr.192/2006, iar pentru ca veniturile Consiliului sa fie legale, acestea trebuie sa se limiteze la categoriile prevazute de L. nr.192/2006.

Unica taxa prevazute de lege este cea de autorizare a mediatorilor, apreciindu-se ca pentru a fi indeplinite conditiile de legalitate si a se constitui ca venit la Consiliul de Mediere, taxa profesionala trebuie sa reprezinte o suma de bani dintr-o activitate, un serviciu prestat de Consiliu contra cost, serviciu care sa se circumscrie in sfera obiectului de activitate. Se considera ca taxa nu este prevazuta de lege ca o obligatie pe parcursul exercitarii profesiei, nu este prevazuta in categoria de venituri ale Consiliului, serviciul mprestat nu este obigatoriu pentru mediatori, deci nici plata taxei profesionale nu este obligatorie.

Se mai arata ca reclamanta nu poate solicita taxa, intrucat neplata ei nu dadea dreptul sa se procedeze la recuperarea ei, ci doar la sanctionarea mediatorului.

În drept, au fost invocate dispoziţiile art. 205 C. proc.civ.

În prezenta cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

La **termenul de judecată din 12.01.2018,** faţă de art.248 alin.4 Cod proc.civ.rep., instanţa a dispus unirea exceptiilor cu fondul cauzei.

Deliberând cu prioritate, în temeiul art. 248 alin. 1 şi 4 NCPC, asupra excepţiei lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei, instanţa va respinge, ca neîntemeiată, excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei constatând că, prin raportare la dispoziţiile art. 36 Cod procedură civilă care statuează expres că în cauză calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părţi şi subiectele raportului juridic litigios, la obiectul şi la temeiurile de fapt şi de drept ale cererii de chemare în judecată, pârâta, în calitate de subiect pasiv al raporturilor juridice deduse judecăţii are calitate procesuală pasivă în cauză.

Se va respinge si exceptia de nelegalitate a Hotararii Consiliului de Mediere nr.196/25.02.2012, ca neintemeiata, apreciindu-se ca în acord cu dispoziţiile **art.21 lit.(e)** din **Legea nr. 192/2006**, Consiliul de Mediere îşi acoperă cheltuielile din venituri proprii care se constituie din alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, **stabilite prin regulament**, iar, conform **art. 9 lit. b din Regulament**, în categoria alte venituri sunt incluse şi taxele profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator, se constata astfel ca dispozitiile anterior enuntate reglementeaza posibilitatea Consiliului de mediere, ca, in indeplinirea atributiunilor sale, sa poata stabili si taxele profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Analizând actele şi lucrările dosarului, instanţa reţine următoarele:

În fapt, prin Actul de înfiinţare Birou Mediator din data de 23.11.2009 numita persoană care îndeplinea condiţiile prevăzute de art. 7 lit. a-f din Legea nr. 192/2006 privind medierea şi organizarea profesiei de mediator/autorizarea în profesia de mediator, a înfiinţat Actul de înfiinţare fiind aprobat în şedinţa Consiliului de Mediere din data de 26.11.2009 şi înregistrat în Registrul Formelor de Exercitare a Profesiei la poziţia nr. 825 (f. 32).

În continuare prin Actul de înfiinţare Birou Mediator, – **BIROU DE MEDIATOR** şi-*a asumat obligaţia unilaterală* de a plăti către reclamantă o sumă de bani –*fundamentul raportului obligaţional generator de drepturi şi obligaţii corelative*-, în modalitatea angajării să achite întocmai şi la termen eventuale taxe hotărâte de Consiliul de Mediere.

Prin Hotărârea nr. 196/25.02.2012 (f.22), Consiliul de Mediere prin art. 5 a hotărât modificarea art. 2 al Hotărârii nr. 1307/14.12.2008 cu consecinţa stabilirii că "Mediatorii suspendaţi datorează o taxă anuală profesională de 100 lei pe an"

În continuare instanţa reţine că la data de 26.09.2016 reclamanta a emis factura **seria CM nr.1747/26.09.2016** pentru suma totală de 500 lei, reprezentând: taxa anuală profesională pe anii 2011-2015 inactiv/suspendat.

CONFORM CU ORIGINALUL
GREFIER,

În mod suplimentar instanţa mai reţine că – **BIROU DE MEDIATOR** nu a contestat calitatea de mediator, ci a recunoscut expres această calitate, sens în care a invocat exclusiv suspendarea activităţii incepand cu anul 2010.

În referire la apărarea constând în emiterea facturii fiscale **seria CM nr.1747/26.09.2016** conţinând obligaţia de plată a sumei de 500 lei pe numele persoanei fizice şi nu pe numele – **BIROU DE MEDIATOR**, instanţa reţine în mod determinant că apărările pârâtei se circumscriu exclusiv sferei de aplicare a reglementărilor fiscal-contabile a formei de organizare constând în Birou de Mediator, acestea neavând aptitudinea de modifica sau stinge raportul juridic obligaţional constând în plata unei sume de bani de către pârâtă, raport obligaţional care are ca fundament existenţa Actului de înfiinţare Birou Mediator din data de 23.11.2009, prin care pârâta şi-a *asumat obligaţia unilaterală de a plăti către reclamantă o sumă de bani,* în modalitatea achitării întocmai şi la termen a eventualelor taxe hotărâte de Consiliul de Mediere, astfel izvorul obligaţional al dreptului de creanţă al reclamantei faţă de pârâtul debitor – **BIROU DE MEDIATOR** fiind chiar angajamentul unilateral menţionat.

În drept, în raport de dispoziţiile art. 272, art. 273 şi art. 277 Cod procedură civilă, obligaţiile profesioniştilor se probează cu înscrisuri sub semnătură privată. Facturile fiscale fac parte din categoria înscrisurilor sub semnătură privată, astfel că acestea, în caz de acceptare de către destinatar, fac dovada actului juridic pe care îl constată şi în favoarea emitentului. Mai trebuie precizat că acceptarea, fie că este expresă, fie că este tacită, reprezintă un act juridic care-l obligă pe acceptant la plată.

Prin raportare la calea în drept pentru care a optat reclamantă, respectiv, **art.1026 alin.1 C.proc.civ. rep.** privind procedura aplicabilă cererilor de valoare redusă, la obiectul prezentei cauze: o acţiune în pretenţii a cărei valoare este mai mică de 10.000 lei, şi la prevederile **art.1026 alin.2 şi alin.3 C.proc.civ.rep., instanţa constată că prezenta cerere este admisibilă în procedura privind cererile de valoare redusă.**

În acord cu prevederile art. 22 alin. 1 şi 2 din Legea nr. 192/2006:

1) Mediatorii îşi pot desfăşura activitatea în cadrul unei societăţi civile profesionale, al unui birou în care pot funcţiona unul sau mai mulţi mediatori asociaţi, cu personalul auxiliar corespunzător, sau în cadrul unei organizaţii neguvernamentale, cu respectarea condiţiilor prevăzute de lege.

2) Mediatorul sau mediatorii asociaţi, titulari ai unui birou, pot angaja traducători, jurişti, alt personal de specialitate, precum şi personal administrativ şi de serviciu necesar activităţii de mediere.

În acord cu prevederile art. 25 alin. (3) din Codul Civil, persoana juridică este orice formă de organizare care, întrunind condiţiile prevăzute de lege, este titulară de drepturi şi obligaţii civile. În consonanţă cu dispoziţiile art.187 din acelaşi act normativ, orice persoană juridică trebuie să aibă o organizare de sine stătătoare şi un patrimoniu propriu, afectat realizării unui anumit scop licit şi moral, în acord cu interesul general.

În acord cu prevederile art. 19 alin. 1-3 din Statutul profesiei de mediator, în biroul de mediator îşi poate exercita profesia un singur mediator autorizat. Biroul de mediator autorizat se înfiinţează în baza actului de înfiinţare a biroului de mediator, înregistrat la CPMJ, înaintat Consiliului şi întocmit conform anexei la prezentul statut. Biroul de mediator se individualizează printr-o denumire specifică ce cuprinde numele şi prenumele mediatorului, urmată de sintagma „Birou de mediator".

Din **interpretarea sistematică** a dispoziţiilor legale precitate, instanţa reţine că **biroul de mediator**, ca formă de exercitare a profesiei de mediator nu are personalitate juridică, întrucât, pe de o parte, acesta nu este prevăzut de lege a avea personalitate juridică, în sensul tezei I a art. 188 Cod civil, iar, pe de altă parte, acesta nu are, în sensul tezei a II-a aceluiaşi articol, în referire la art. 187 din acelaşi act normativ, organizare de sine stătătoare şi patrimoniu propriu, condiţii esenţiale pentru a dobândi, în temeiul legii, personalitate juridică, în cadrul raporturilor juridice la care acesta participă, fiind obligată persoană fizică titulară a acestei forme de exercitare a profesiei liberale de mediator, în speţă, – **BIROU DE MEDIATOR** .

CONFORM CU ORIGINALUL
GREFIER,

Biroul de mediator constituie o formă de organizare şi prestare a unei **profesii liberale**, desfăşurată de şi pe riscul **titularului acestuia**. **Biroul de mediator** nu este o entitate cu o organizare proprie, de sine stătătoare, întrucât nu se decelează, în cazul său, elementele inerente acestei organizări, respectiv posibilitatea unei subcompartimentări a activităţilor ce ar putea fi desfăşurate ori cea a desemnării unor "organe" proprii sau a unui reprezentant.

În acest context normativ, rezultă că **biroul de mediator** constituie o formă de activitate economică organizată în condiţiile legii de persoana fizică titulară, iar nu o entitate de sine stătătoare, capabilă a dobândi drepturi şi obligaţii proprii în condiţiile prevăzute de art. 188 din Codul Civil. Nefiind o persoană juridică, acest tip de întreprindere economică nu poate dobândi drepturi şi obligaţii, în acord cu prevederile art. 205 şi art. 206 Cod civil, aceasta participând la circuitul juridic civil prin persoana fizică titulară a formei de exercitare a profesiei de mediator.

În speţă, instanţa reţine că a fost chemat în judecată, ca parte în cadrul raportului juridic de drept substanţial dedus judecăţii, **pârâtul** , în calitate de titular al biroului de mediator omonim, formă de organizare a profesiei fără personalitate juridică, fiind ţinut a răspunde de obligaţiile asumate în exercitarea profesiei de mediator, organizate sub forma biroului de mediere, în principal, în limita activului patrimoniului de afectaţiune destinat exercitării acestei profesii, dacă acesta a fost constituit şi este îndestulător, iar, în caz contrar, cu totalitatea bunurilor din patrimoniul său.

În conformitate cu prevederile art.1165 Cod civil, obligaţiile izvorăsc din contract, act juridic unilateral, gestiunea de afaceri, îmbogăţirea fără justă cauză, plata nedatorată, fapta ilicită, precum şi din orice alt act sau fapt de care legea leagă naşterea unei obligaţii.

În acord cu dispoziţiile **art.21 lit.(e)** din **Legea nr. 192/2006**, Consiliul de Mediere îşi acoperă cheltuielile din venituri proprii care se constituie din alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, **stabilite prin regulament**, iar, conform **art. 9 lit. b din Regulament**, în categoria alte venituri sunt incluse şi **taxele profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.**

Conform art.1516 alin.1, creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă şi la timp a obligaţiei, iar, potrivit alin.2 pct.1 din acelaşi act normativ, atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia şi se află în întârziere, creditorul poate, la alegerea sa şi fără a pierde dreptul la daune interese, dacă i se cuvin, să ceară sau, după caz, să treacă la executarea silită a obligaţiei. Totodată, în acord cu dispoziţiile art.1527 alin.1, executarea silită în natură a obligaţiei de a da (o sumă de bani) este întotdeauna posibilă.

Aplicând dispoziţiile normative precitate situaţiei de fapt stabilite în cauză, instanţa, constatând că, ulterior obţinerii de către **pârât** a calităţii de **mediator activ,** care şi-a organizat activitatea în forma unui **birou de mediator omonim**, **acesta**, fata de imprejurarea ca a devenit inactiv, este ţinut să plătească **taxa profesională anuală** pentru **mediatorii inactivi.**

Apărările pârâtului în sensul că nu datorează taxa sunt neîntemeiate, întrucât obligaţia de plată a taxei rezultă chiar din calitatea sa de mediator inactiv. În plus, observă instanta. în acord cu reclamantul, că potrivit actului de înfiinţare a Biroului de Mediator, numita s-a obligat să achite întocmai şi la termen eventualele taxe hotărâte de Consiliul de Mediere (fila nr.32, din dosar).

Taxa anuală profesională percepute de Consiliul de Mediere începând cu anul 2012, conform Hotărârii nr.196/2012, pentru mediatorii suspendati este de 100 de lei pe an, art. 5, retinandu-se ca taxa profesionala poate fi achitata semestrial in 2 cote parti egale. Anterior, exista Decizia nr.946/28.01.2011, fila 24, care la art.1 alin.1 lit.b statua ca mediatorii suspendati sau inactivi, pe o perioada mai mare de 6 luni/an, achita suma de 100 Ron /anual.

Asupra excepţiei prescripţiei dreptului material la acţiune pentru perioada 2011 – 2013:

Pentru dreptul civil, prescripţia extinctivă este o sancţiune îndreptată împotriva pasivităţii titularului dreptului subiectiv civil sau al altei situaţii juridice ocrotite de lege, care,

CONFORM CU ORIGINALUL
GREFIER,

în condiţiile legii, nu va mai avea posibilitatea de a obţine protecţia judiciară a acesteia prin exercitarea dreptului material la acţiune. În acest sens dispune art.2500 Cod Civil:

Dreptul material la acţiune, denumit în continuare drept la acţiune, se stinge prin prescripţie, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege.

În sensul prezentului titlu, prin drept la acţiune se înţelege dreptul de a constrânge o persoană, cu ajutorul forţei publice, să execute o anumită prestaţie, să respecte o anumită situaţie juridică sau să suporte orice altă sancţiune civilă, după caz.

În principiu, drepturile de creanţă, indiferent de izvorul lor (acte juridice, fapte juridice licite, fapte juridice ilicite) sunt supuse prescripţiei extinctive. Această regulă rezultă din art.2501 alin.1 Cod Civil potrivit căruia *drepturile la acţiune având un obiect patrimonial sunt supuse prescripţiei extinctive, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel.*

Termenul prescripţiei **este de 3 ani** şi, în cazul **obligaţiilor de *a da* afectate de termen suspensiv,** începe să curgă de la data când s-a împlinit termenul, iar obligaţia de plată a devenit exigibilă şi debitorul trebuia astfel s-o execute (art.2517 rap. la art.2524 alin.2 Cod Civil).

Potrivit petitului acţiunii, reclamantul solicită obligarea pârâtului la plata **sumei de 500 lei**, cu titlul **debit principal**, reprezentând contravaloarea **facturii seria CM nr.1747/26.09.2016.**

Din conţinutul facturii rezultă că suma reprezintă contravaloarea taxelor de administrare tablou de mediatori, pentru anii 2011 – 2015, după cum urmează (fila nr.13, din dosar): 100 de lei pentru anul 2011, 100 de lei pentru anul 2012, 100 de lei pentru anul 2013, 100 de lei pentru anul 2014, 100 de lei pentru anul 2015.

Având în vedere termenele de plată anterior enunţate, rezultă că pentru taxa aferentă anului 2011, prescripţia a început să curgă de la 31.12.2011, pentru taxa aferentă anului 2012, prescripţia a început să curgă de la 31.12.2012, pentru taxa aferentă anului 2013, prescripţia a început să curgă de la 31.12.2013

Prin urmare, termenul de prescripţie s-a împlinit după cum urmează: pentru taxa aferentă anului 2011, la 31.12.2014, pentru taxa aferentă anului 2012, la 31.12.2015, pentru taxa aferentă anului 2013, la 31.12.2016.

Cum acţiunea a fost înregistrată pe rolul instanţei la 17.03.2017, rezultă că pentru taxele anuale profesionale aferente anilor 2011 – 2013 dreptul material la acţiune al reclamantului este prescris.

Pe cale de consecinţă, instanţa va admite **excepţia prescripţiei dreptului material la acţiune** pentru sumele solicitate de reclamant, cu titlul taxă anuală profesională, pentru anii **2011, 2012 şi 2013** – excepţie invocată de pârât si **va respinge, ca prescrise, pretenţiile în sumă de 300 lei**, reprezentând **taxă anuală profesională** pentru anii **2011, 2012 şi 2013** (cuprinse în **factura seria CM nr.1747/26.09.2016).**

Asupra sumelor aferente anilor 2014 si 2015

Astfel cum s-a argumentat în precedent, pârâtul are obligaţia de a achita taxa anuală profesională, pentru mediatori inactivi, paratul recunoscand prin intampinare ca din anul 2010 a devenit inactiv ca mediator.

În raport de ansamblul considerentelor expuse reţinând că în sarcina pârâtei **– BIROU DE MEDIATOR** în baza Actului de înfiinţare Birou Mediator din data de 23.11.2009 aprobat în şedinţa Consiliului de Mediere din data de 26.11.2009 (f. 32) prin care pârâta şi-a asumat obligaţia unilaterală de a plăti către reclamantă o sumă de bani, în modalitatea achitării întocmai şi la termen a eventualelor taxe hotărâte de Consiliul de Mediere - astfel izvorul obligaţional al dreptului de creanţă al reclamantei faţă de pârâtul debitor **– BIROU DE MEDIATOR** fiind chiar angajamentul unilateral menţionat – s-a născut obligaţia de plată a sumei 100 lei, reprezentând taxa anuală profesională pe anul 2014 inactiv/suspendat şi taxa anuală profesională pe anul 2015 inactiv/suspendat în cuantum de 100 lei conform facturii fiscale **seria CM nr.1747/26.09.2016**, obligaţie de a da susceptibilă de executare silită în natură,

CONFORM CU ORIGINALUL
GREFIER

Instanţa va admite doar în parte actiunea, cu consecinţa obligării pârâtului la plata sumei de **200 lei** reprezentând **taxă anuală profesională suspendati/inactivi**, aferentă **anilor 2014 si 2015,** cuprinsa în **factura seria CM nr.1747/26.09.2016.**

Asupra cheltuielilor de judecată:

În drept: Art. 1032 C.proc.civ.rep.: Cheltuieli de judecată *1) Partea care cade în pretenţii va fi obligată, la cererea celeilalte părţi, la plata cheltuielilor de judecată. (2) Cu toate acestea, instanţa nu va acorda părţii care a câştigat procesul cheltuielile care nu au fost necesare sau care au avut o valoare disproporţionată în raport cu valoarea cererii.*

Art.452 C.proc.civ.rep.: *Partea care pretinde cheltuieli de judecată* ***trebuie să facă, în condiţiile legii, dovada existenţei şi întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei.***

Având în vedere cererea reclamantei de acordare a cheltuielilor de judecată raportată la soluţia de admitere în parte a cererii de chemare în judecată, în temeiul dispoziţiilor **art.453 C.proc.civ.rep.** în referire la **art.451 C.proc.civ.rep.** instanţa va admite şi acest capăt de cerere şi va obliga pârâtul să plătească reclamantului **50 lei** cu titlul **cheltuieli de judecată** reprezentând **taxă judiciară de timbru**.

În temeiul **art.1031 alin.3 C.proc.civ.rep.**, hotărârea este **executorie de drept.**

Raportat la **art.1033 alin.1 C.proc.civ.rep.** coroborat cu **art.471 alin.1 C.proc.civ.rep.**, **h**otărârea este supusă numai apelului la Tribunal, în termen de 30 de zile de la comunicare, cererea de apel depunându-se, sub sancţiunea nulităţii, **la Judecătoria Constanţa** (instanţa a cărei hotărâre se atacă).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtului, invocată de acesta.

Admite **excepţia prescripţiei dreptului material la acţiune** pentru sumele solicitate de reclamant pentru anii **2011, 2012 şi 2013** – excepţie invocată de pârât.

Respinge, ca prescrise, pretenţiile în sumă de 300 lei, aferente anilor **2011, 2012 şi 2013**, cuprinse în **factura seria CM nr.1747/26.09.2016.**

Respinge exceptia de nelegalitate, ca neintemeiata.

Admite în parte cererea de chemare în judecată având ca obiect **pretenţii - cerere cu valoare redusă** – acţiune formulată de **reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE**, CIF 21500343, cu sediul în Bucureşti, Şoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, în contradictoriu cu **pârâtul** **– BIROU DE MEDIATOR**, cu sediul ales în

Obligă pe pârât să plătească reclamantului suma de **200 lei** reprezentând **taxă anuală profesională suspendati/inactivi**, aferentă **anilor 2014 si 2015,** cuprinsa în **factura seria CM nr.1747/26.09.2016.**

Obligă pe pârât să plătească reclamantului suma de **50 lei,** cu titlul **cheltuieli de judecată**, reprezentând **taxă judiciară de timbru.**

Executorie de drept.

Cu drept de apel la Tribunal, în **termen de 30 de zile de la comunicare**.

Apelul se depune la **Judecătoria Constanţa, sub sancţiunea nulităţii.**

Pronunţată **astăzi, 16.02.2018**, punerea soluţiei la dispoziţia părţilor fiind realizată prin mijlocirea grefei instanţei.

PREŞEDINTE,
ALINA-MARIANA LEFTER

GREFIER,
CORNELIA-GIORGIANA APOSTOL

Red. Jud. A.M.L/4ex/02.04.2018
Tehnored Gref. C.G.A
Comunicări 2ex/

